

บทที่ 4:

อพยพ

พวกเขาเดินติดตามพระองค์ไปจนถึง
บริเวณช่องเขาที่มีทะเลแดงขวางหน้าอยู่
จึงหยุดตั้งค่ายปรึกษากันว่าจะหาทางข้าม
ห้วงน้ำกว้างใหญ่นั้น ไปกันอย่างไรดี

เตรียมรถรบติดตาม
พวกฮีบรูไปฆ่ามันหรือไม่ก็
เอาตัวมันกลับมา

รับด้วยเกล้าพระเจ้าข้า

เมื่อฟาโรห์ค้อยหายโศกเศร้าเรื่องลูกชายแล้ว
พระพิโรธของพระองค์ก็ทวีรุนแรงขึ้นกว่าเดิม
ไม่เข้าใจว่าทรงปล่อยให้พวกทาสไปได้อย่างไร

ดูนั่นสิ
กองทัพอียิปต์กำลังมา
เราถูกปิดล้อมกลางถิ่น
ทุรกันดารแล้ว

โมเสสพาเรามาตายแน่ๆ
อยู่เป็นทาสดีๆ ไม่ชอบ
ให้เราตายในดินแดนที่
พระเจ้าทรงทิงให้รกร้าง

เราไม่มีทางหนีรอดแน่ๆ
ด้านข้างเป็นภูเขาด้านหน้าก็มี
ทะเลขวางอยู่อย่างนี้

พระเจ้าช่วยอะไร
เราไม่ได้แล้วทีนี้

คนอียิปต์เห็นคนฮีบรูในสภาพ
หมดทางสู้ผสมกับความแค้น
จากสิ่งที่โมเสสทำไว้กับอียิปต์
พวกเขาก็พร้อมที่จะฆ่า

หยุดอยู่ตรงนั้นก่อน
พระเจ้าจะทรงช่วยเราด้วย
ฤทธานุภาพของพระองค์

พระเจ้าทรงทำให้ใจของ
ฟาโรห์แข็งกระด้างอีกครั้ง
จากวันนี้ไปท่านจะไม่ได้เห็น
กองทัพอียิปต์อีกเลย

ตอนที่ดูเหมือนว่ากองทัพของอียิปต์กำลังบุกตะลุยเข้าหาคนฮีบรู
นั่นเองก็บังเกิดเสาเพลิงใหญ่จากสวรรค์ลงมาขวางกั้นกองทัพไว้
และเสาเพลิงนี้ก็ส่องสว่างให้แก่ชาวฮีบรูในเวลากลางคืนแต่ทาง
ด้านของอียิปต์กลับเป็นเสาเมฆมืดมิด

เมื่อโมเสสยกไม้เท้าขึ้นเหนือน้ำทะเล
พระเจ้าทรงบันดาลให้เกิดลมพายุใหญ่
พัดแยกน้ำทะเลออกจากกัน
กลายเป็นดินแห้งที่พื้นทะเลนั้น

การอัศจรรย์ยิ่งใหญ่มากที่สุด
ได้เกิดขึ้นแล้ว ลูกหลานของ
อิสราเอลได้เดินข้ามทะเล
ไปบนดินแห้ง

ในวันหน้าพวกเขาจะร้องเพลงสรรเสริญ
พระเจ้าผู้ทรงทำหนทางในทะเล
ทุกคนจะรู้ว่า มีพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียว
ทรงพระนามว่า เยโฮวาห์

อพยพ 14:15-22

ที่ข้าเคยเห็นในอียิปต์
สู่วครั้งนี้ไม่ได้เลย

โอ้โฮ พระเจ้าของเราทรง
เป็นพระเจ้าดีเลิศกว่าเทพเจ้า
ทั้งหมดเลย เรากำลังอยู่กลาง
ทะเลนะเนี่ย

โยสียาห์ ทำอะไรนะ
อย่าเข้าไปใกล้ตรงนั้น ลูกก็รู้
ว่าตัวเองว่ายน้าไม่เป็น

ผมแค่อยากแตะปลา
สวยๆตัวนั้นดูนะครับ

พอคนฮีบรูข้ามไปเกือบถึง
อีกฝั่งหนึ่ง พระเจ้าก็ทรงเอา
กำแพงไฟที่กั้นพวกอียิปต์ออก
พวกอียิปต์มองไม่เห็นว่ายทะเล
แยกออกจากกัน จึงไล่ติดตาม
ตามพวกฮีบรูไป

**บุกไปฆ่าพวกฮีบรู
อย่าให้เหลือ**

อพยพ 14:22-23

วันนี้เป็นวันที่เจ้าจะได้เห็น
ฤทธิ์เดชของพระเยโฮวาห์

ดูสิ! น้ำไหลย้อนกลับมา
พวกนั้นจมน้ำตายแน่ๆ

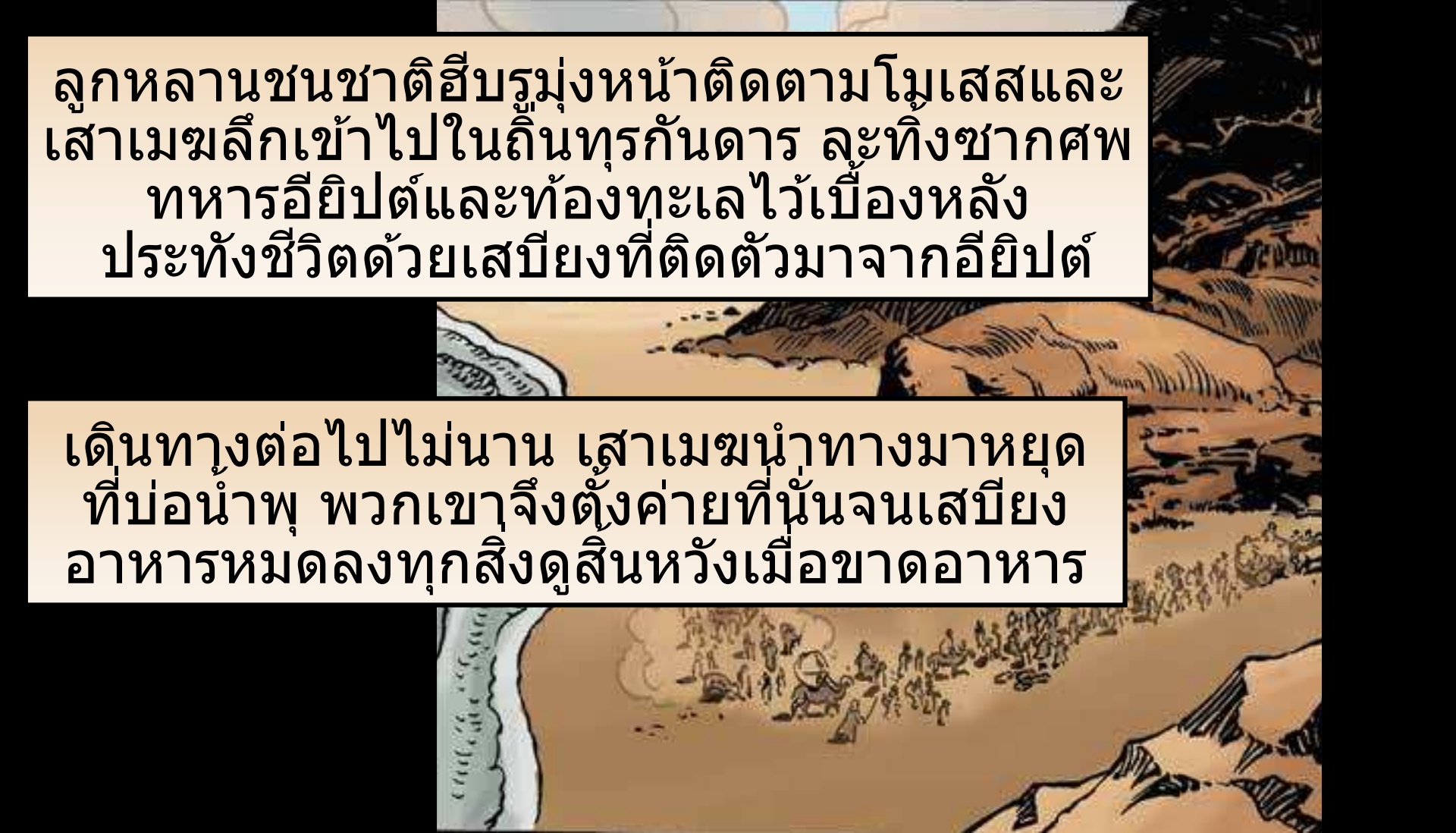
ทหารอียิปต์จมน้ำทะเล
ตายหมด เทพเจ้าที่สร้าง
ขึ้นจากไม้ หรือหินใดๆ
ก็ไม่อาจช่วยชีวิตพวก
เขาไว้ได้

อพยพ 14:27-28

ดูนั่นสิ ซากศพทหารอียิปต์
เกลื่อนเต็มทะเลไปหมด

พระเยโฮวาห์เท่านั้นที่เป็นพระเจ้า
แท้ ใครหรืออะไรก็ทำอย่างนี้ไม่ได้
เราจะจดจำวันนี้ไปจนชั่วชีวิต

ลูกหลานชนชาติฮีบรูมุ่งหน้าติดตามโมเสสและ
เสาเมซลึกลงไปในถิ่นทุรกันดาร ละทิ้งซากศพ
ทหารอียิปต์และท้องทะเลไว้เบื้องหลัง
ประทังชีวิตด้วยเสบียงที่ติดตัวมาจากอียิปต์

เดินทางต่อไปไม่นาน เสาเมซนำทางมาหยุด
ที่บ่อน้ำพุ พวกเขาจึงตั้งค่ายที่นั่นจนเสบียง
อาหารหมดลงทุกสิ่งดูสิ้นหวังเมื่อขาดอาหาร

ไม่มีอะไรกินกันแล้ว
รู้อย่างไรที่อยู่ในอียิปต์ดีกว่า
ถึงจะเป็นทาสก็ยังมีข้าวกิน

จริงด้วย
ท่านพาเรามาอด
ตายที่นี่ทำไม

ฟังนะ ที่เจ้าบ่นว่าอยู่ที่นี่
ไม่ใช่ข้าแต่พวกเจ้ากำลังต่อ
ว่าพระเจ้าผู้ทรงนำเจ้า

พระเยโฮวาห์ตรัสว่า
พระองค์จะให้อาหารตกลงมาคลุม
ดินดุดฝนจากฟ้าทุกเช้า เจ้าเพียงแต่
ออกไปเก็บมากินได้เลย

โมเสสว่ายังไงนะ
เอาอาหารจากไหนนะ ลูกๆ
กำลังจะอดตายอยู่แล้ว

โมเสสบอกว่าพระเยโฮวาห์
จะ....เอื้อให้อาหารตกลงมาจาก
ฟ้าเหมือนฝนทุกเช้าเลย

ดวงอาทิตย์จะขึ้นแล้ว
เจ้าว่าจะมีอาหารอยู่ตามพื้น
ดินอย่างที่โมเสสว่าไว้ไหม

ถ้าไม่มีล่ะก็
เราอดตายแน่

เคยได้ยินเรื่องอาหาร
ตกลงมาจากฟ้าอะไร
แบบนี้ไหม

ไม่เคยนะ แต่เรื่องทะเลแหวกเป็น
ช่องให้เดินข้ามก็ไม่เคยได้ยินเหมือนกัน พระเจ้าของ
โมเสสองค์นี้ต้องเป็นผู้สร้างโลกสร้างจักรวาลแน่ๆ ถ้า
งั้นเรื่องจะให้อาหารตกลงจากฟ้าก็คงเป็นเรื่องเล็กสำหรับ
พระองค์ ป่านนี้คงจะตกแล้วละ ไปดูกันเถอะ

อาหารตกจากฟ้า
อย่างทีบออกไว้เลย

ไม่น่าเชื่อเลย

อพยพ 14:21-22, 30, 16:2-3, 16:7-8

ดูสิ
เต็มไปหมดเลย

โอ้อโฮ อร่อยจังเลย
หอมหวานยังกะน้ำผึ้ง

จริงๆ ด้วย
พระเยโฮวาห์ต้องเป็นพระเจ้า
แล้วโมเสสก็เป็นผู้พยากรณ์ของ
พระองค์แน่ๆ

พระเจ้าประทานอาหารทิพย์จากฟ้าสวรรค์ให้พวกเขากิน
ตราบเท้าที่พวกเขาจะต้องอยู่ในถิ่นทุรกันดาร

ชาวฮีบรูตั้งค่ายอยู่ใกล้บ่อน้ำพุและกินอาหารทิพย์อยู่ตรงนั้น
ตราบเท้าที่เสามาซยังคงหยุดอยู่ แต่เมื่อใดที่เสามาซเริ่มเคลื่อนที่
พวกเขาก็เก็บข้าวเก็บของออกเดินทางติดตามต่อไปในถิ่นทุรกันดาร

แต่แล้ววันหนึ่ง
น้ำที่มีอยู่ก็หมดลง

เป็นไงล่ะ ให้อาหารกิน
แต่ตอนนี้กำลังจะปล่อย
ให้พวกเราอดน้ำตาย

ลูกข้าต้องตายแน่ๆ
ถ้าไม่ได้กินน้ำ

อพยพ 16:14-15, 17:2-4;
สดุดี 78:24-25

เราไม่น่าออกจากอียิปต์มาเลย สัตว์ของเรา
อยู่ได้อีกวันเดียว แล้วหลังจากพวกมัน ก็คงจะเป็นลูกๆ
ของเราแน่ถ้ายังไม่มีน้ำกินอย่างนี้ ข้าอยากเอาหิน
ทุบหัวเจ้าจริงๆ

บอกมาสิว่า
พระเจ้ายังอยู่กับ
เราหรือเปล่า

needs to be
translated

พระเจ้าทรงบอกโมเสส
ว่าจะต้องทำอะไร

ไปกับข้าไปดูถ้ำเดซ
ของพระเยโฮวาห์ที่เจ้าไม่เชื่อ
พากันบ่นต่อว่าพระองค์

พระองค์ประทานอาหารแก่เจ้า
มาแล้ว ที่นี้พระองค์จะให้น้ำไหล
ออกมาจากศิลานี้เพื่อเจ้า

เปรี๊ยะง

โธ่...ย

อพยพ 17:5-6

น้ำไหลออกมา
ราวกับแม่น้ำ

และแล้ว เสาเมฆก็เคลื่อนไป
ชาวฮีบรูก็เก็บข้าวของเคลื่อนขบวนตามลี้ก
เข้าไปในถิ่นทุรกันดารจนถึงภูเขาชีนาย

ที่นั่นเองโมเสสอธิษฐาน
และพระเจ้าตรัสกับเขาอีก

เตือนพวกเขาให้จดจำสิ่งที่เราทำกับ
พวกอียิปต์และที่เราปลดปล่อย เลียงดู
และเอาน้ำจากศิลาให้เขาดื่มกิน

บอกพวกเขาด้วยว่าถ้าเชื่อฟัง
บัญญัติของเรา พวกเขาจะเป็น
ชนชาติพิเศษของเรา เหนือชนชาติ
อื่นใดในพื้นที่ภพนี้ ถ้าเขาเชื่อฟัง
เขาจะได้เป็นอาณาจักร
แห่งปุโรหิต

โมเสส เราจะมาพูด
กับเจ้าในเมฆหนาทึบเพื่อคน
เหล่านั้นจะได้เห็น ได้ยินและ
ได้รู้ว่ามันคือเรา

อพยพ 17:6,
19:1-6, 9

โมเสสลงจากภูเขา,
และบอกพวกเขาถึงสิ่ง
ที่พระเจ้าตรัส

เราจะเชื่อฟังและทำตาม
ทุกสิ่งที่พระเจ้าตรัส

ถ้าฉันลงไปชำระตัวและซัก
เสื้อผ้าให้สะอาดเตรียมตัวให้พร้อม
สำหรับการนมัสการพระเจ้า จากนั้นไป
อีกสามวันพระเจ้าจะเสด็จมาเยี่ยม
เยียนพวกเจ้า...

โมเสส เจ้าจิ้งจอกขึ้นมาบนนี้

ด้วยความเชื่อฟังพอถึงวันที่สามทุกคน
จึงมารวมตัวกันที่เชิงเขาแห่งนั้น รอให้พระเจ้าเสด็จมาพูดด้วย
ขณะนั้นเองมีเมฆหนาที่ปกคลุมภูเขาขึ้นไว้ว และแล้ว....

**โมเสส เราคือพระเยโฮวาห์ผู้นำเจ้า
ออกมาจากอียิปต์ เมื่อเจ้าลงจากเขานี้ไป
จงกั้นเขตรอบภูเขานี้ไว้**

**ถ้ามีใครสักคนเอามือมาถูก
ต้องภูเขานี้ คนนั้นจะต้องตาย
เราจะให้บัญญัติ 10 ประการไว้แก่เจ้า
และเจ้าต้องนำบัญญัตินี้ไป
เผยแพร่แก่พลไพร่เหล่านั้น**

อย่ามีพระอื่นใด
นอกเหนือจากเรา

อย่าทำรูปเคารพ

อย่าออกพระนามเราอย่าง
ไร้ประโยชน์และไม่จริงใจ

วันที่เจ็ดของสัปดาห์
ให้เป็นวันนมัสการเรา

จงให้เกียรติบิดามารดา

อย่าฆ่าคน

อย่าล่วงประเวณีคนที่ไม่ใช่
สามีหรือภรรยาของเจ้า

อย่าลักทรัพย์

อย่าเป็นพยานเท็จ

อย่าโลภอยากได้
ของของคนอื่น

เราจะถือรักษา
ตามนั้น

เมื่อโมเสสลงมาจากภูเขา
ท่านก็ให้เหล่าผู้นำของชาวอิสราเอล
70 คนมารวมกันและประกาศให้เขา
ทราบเรื่องพระบัญญัติ

เป็นพระบัญญัติ
ที่ดีเหลือเกิน

พวกเจ้าทั้ง 70 คน จงกลับไปบนภูเขา
กับข้า พระเจ้าจะเสด็จมาพบพวกเจ้าอย่างที่ทรงพบ
ข้า เจ้าจะได้เห็นด้วยตาของเจ้า แต่ก่อนอื่นข้าต้องจารึก
พระบัญญัติที่พระเจ้าตรัสกับข้าไว้ก่อน

โมเสสใส่ใจจารึกทุกคำตามที่พระเจ้าตรัสและมี
พระวิญญาณของพระเจ้าคอยช่วยเหลือไม่ให้ผิดพลาดด้วย

เมื่อโมเสสเขียนเสร็จท่านก็รวบรวม
ผู้คนมาอยู่ต่อหน้าแล้วอ่านพระวจนะ
ของพระเจ้าให้พวกเขาฟัง

ทุกคำที่พระเจ้า
ตรัสล้วนดี เราจะ
เชื่อฟังตามนั้น

ดังนั้นชนชาติอิสราเอลจึงทำพันธสัญญากับพระเจ้า พระองค์
จะทรงอวยพรพวกเขา ให้ชีวิตแก่เขา และช่วยพวกเขาให้พ้นจาก
เงื้อมมือของศัตรู และพวกเขาจะเชื่อฟังพระบัญญัติของพระองค์
ทุกประการ ตลอดจนจะดำเนินอยู่ในความชอบธรรม

พระเจ้าตรัสสั่งให้โมเสสถวายเลือดเป็นเครื่องบูชา
และให้เอาเลือดนั้นประพรมพวกพลไพร่

ทุกคนเป็นคนบาปสมควรตาย แม้แต่ตัว
โมเสสหรืออาโรนเอง แต่พระเจ้าทรงเมตตา
จัดเตรียมทางให้คนพ้นจากโทษ คือความ
ตายนั้นโดยให้ฆ่าลูกแกะที่บริสุทธิ์แล้วเอา
เลือดของมันประพรมชนชาติของพระเจ้า

ตอนนี้เพราะว่าบาปทั้งหลาย
ของเจ้าถูกยกออกไปแล้ว ให้เจ้าทั้ง 70
คนขึ้นไปบนภูเขากับข้า แล้วเจ้าจะได้
เห็นพระสิริของพระเจ้า

เลือดจะช่วยปกปิดบาปต่างๆและ
พวกเขาไม่ต้องถูกฆ่าตามโทษที่สมควรได้
รับ ลูกแกะที่ไม่สมควรตายได้ตายแทนคน
มากมายที่เป็นคนบาปผู้สมควรตาย

อพยพ 24:1-8

ดังนั้นผู้อาวุโสทั้งเจ็ดสิบคนของ
อิสราเอลจึงตามโมเสสขึ้นไปบนภูเขาที่
พระเจ้าเคยตรัสกับโมเสส

ทันใดนั้นพระที่นั่งของพระเจ้า
ก็ปรากฏขึ้นต่อหน้าเขา

พระสิริของ
พระเจ้า

บรรดาผู้อาวุโสทั้งเจ็ดสิบคนจ้องมองดู
โมเสสเดินขึ้นไปบนภูเขาและหายเข้าไปใน
รังสีอันงดงามแห่งพระสิริของพระเจ้า

งามเหลือเกิน

เต็มด้วยพระบารมี

ไม่มีใครเหมือนโมเสสอีกแล้ว
พระเจ้าตรัสกับเขาซึ่งๆหน้าเลย

อพยพ 24:9-10

โมเสส จงให้คนทั้งหลายสร้างพลับพลา
ขึ้นเพื่อนำสการบูชาเรา ในพลับพลา
ต้องมีแท่นถวายเครื่องบูชาและมีที่
บริสุทธิ์ที่มหาปุโรหิตจะมาพบเราปี
ละครั้ง ตลอดชั่วลูกชั่วหลานของเจ้า

**เราจะบอกให้เจ้ารู้อย่างละเอียดว่าต้อง
สร้างพลับพลาอย่างไรบ้าง จงตั้งชนเผ่าเลวี
ให้เป็นปุโรหิตแล้วให้อาโรนและลูกหลานผู้
สืบสกุลของเขาเป็นมหาปุโรหิตสั่งสอนผู้คนให้
อยู่ในความชอบธรรมและเป็นผู้ถวายเครื่อง
บูชาเมื่อพวกเขาทำบาป**

เขาหายขึ้นไปบนภูเขา
นั้นนานหลายอาทิตย์แล้ว
ปานนี้คงจะตายไปแล้ว

ใช่ จะให้เรามานั่งรออยู่ในถิ่น
ทุรกันดารตลอดไปไม่ได้หรอก

เขาหายขึ้นไปบนภูเขา
นั้นนานหลายอาทิตย์แล้ว
ปานนี้คงจะตายไปแล้ว

เขาหายขึ้นไปบนภูเขา
นั้นนานหลายอาทิตย์แล้ว
ปานนี้คงจะตายไปแล้ว

โมเสสตายไปแล้ว อาโรน
จะทำเทพเจ้าทองคำให้เรา
องค์หนึ่งให้ทรงนำเรา
กลับไปยังอียิปต์

เอาทองคำมา
ให้เราสิ

อพยพ 20:4; 25:8-9, 28:1-3, 32:1-4,
เอเสเคียล 1:10, 10:11, 28:14

พวกคนเขลาพากันสร้างวัวทองคำด้วย
มือของตัวเอง แล้วบอกว่าเป็นพระเจ้า
รูปลักษณะดั้งเดิมของซาตานก่อนทำบาป
คือรูปวัวนั่นเอง ซาตานดลใจผู้คนให้
นมัสการมันโดยที่พวกเขาไม่รู้ตัวเลย

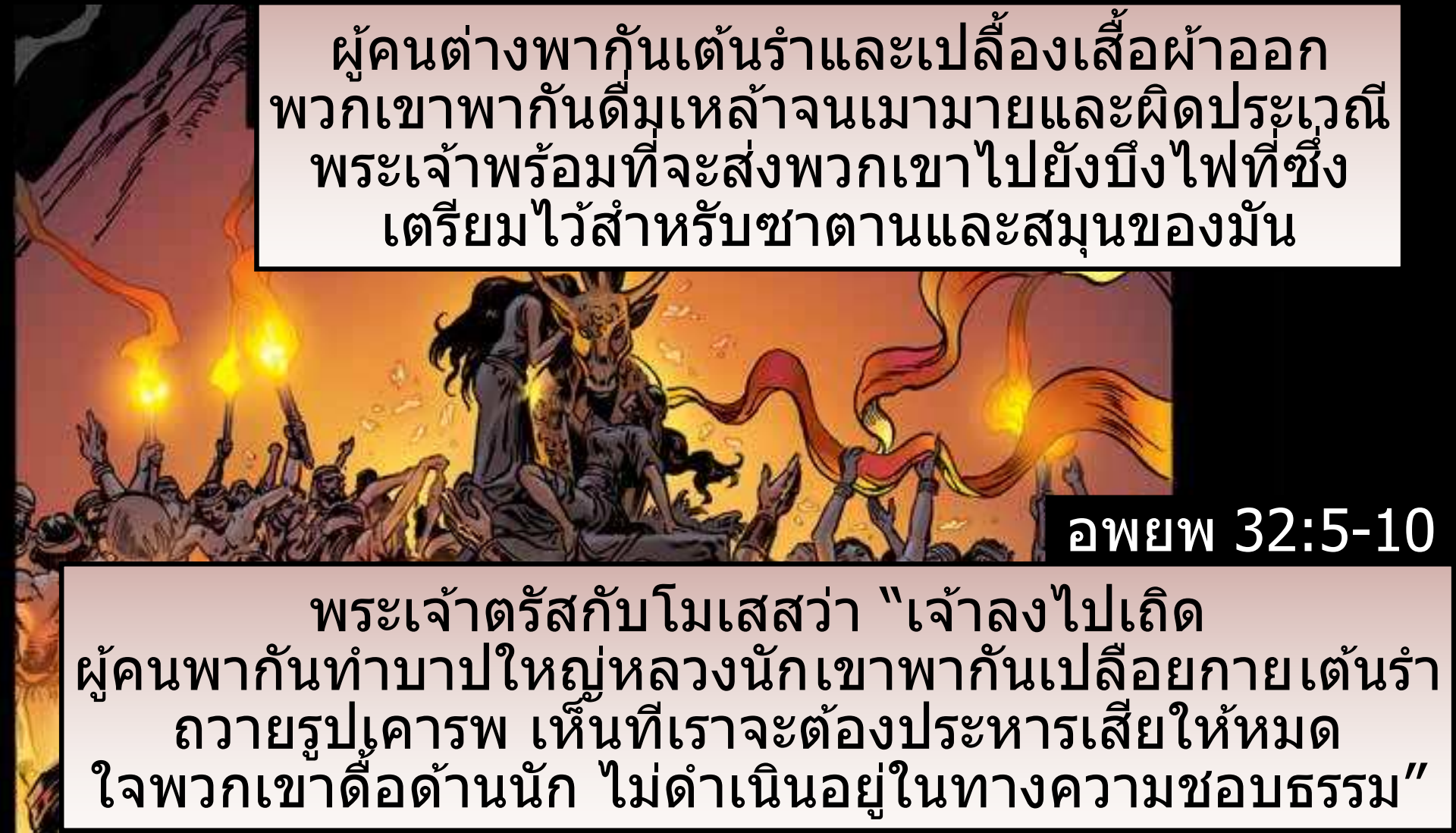
อาโรนตามใจคนทั้งหลาย และช่วยพวกเขา
เอาทองคำมาสร้างเป็นเทพเจ้าทองคำ

อาโรนเองก็เขลาเหมือนกัน
เขารู้ว่ารูปเคารพ
นั้นไม่ใช่พระเจ้า
แต่เขาก็เกรงกลัวผู้คน

นี่เป็นพระเจ้าของท่านซึ่งพาท่าน
ออกมาจากอียิปต์ พรุ่งนี้จะเป็นเทศกาล
ถวายสักการะบูชาแด่พระเยโฮวาห์

พระเจ้าเคยทรงสั่งห้ามทำรูปใดๆ
ขึ้นมาสักการะบูชาแต่พวกเขาก็ได้สร้าง
รูปพระขึ้นมาตามจินตนาการของตนเอง

ผู้คนต่างพากันเต้นรำและเปลื้องเสื้อผ้าออก
พวกเขาพากันดื่มเหล้าจนเมามายและผิดประเวณี
พระเจ้าพร้อมที่จะส่งพวกเขาไปยังบึงไฟที่ซึ่ง
เตรียมไว้สำหรับซาตานและสมุนของมัน

อพยพ 32:5-10

พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า "เจ้าลงไปเถิด
ผู้คนพากันทำบาปใหญ่หลวงนักเขาพากันเปลื้องกายเต้นรำ
ถวายรูปเคารพ เห็นที่เราจะต้องประหารเสียให้หมด
ใจพวกเขาต่อต้านนัก ไม่ดำเนินอยู่ในทางความชอบธรรม"

โมเสสโกรธเมื่อเห็นผู้คนลืมพระเจ้า
และสร้างรูปเคารพขึ้นมาตามใจนึก

**เจ้าทำผิดพระบัญญัติ
ของพระเจ้า**

โมเสสโยนแผ่นศิลา
จารึกพระบัญญัติตก
แตกจนหมด

โมเสสทูลพระผู้เป็นเจ้าว่า
นั่นแล้วบิดเป็นผอง

พระเจ้าทรงสั่งไว้ใหม่
ใหม่ว่า
อย่ามีพระอื่นใดนอกจากพระเยโฮวาห์
รูปเคารพที่เจ้าสร้างขึ้น
มาด้วยมือของตัวเอง
เองจะเป็นผู้สร้างเจ้าขึ้นมาได้ใหม่

อพยพ 20:3-4;
32:15-20

ใครอยู่ฝ่ายพระเยโฮวาห์
ให้มายืนอยู่ฝั่งเราแต่ใครอยากจะนมัสการ
เทพเจ้าของอียิปต์จงยืนอยู่กับที่

เราขอติดตามพระเจ้าผู้
ทรงแยกทะเลแดงแม้ว่าพระองค์
จะไม่มีรูปให้เราเห็น

เราจะติดตามพระเจ้า
ของอับราฮัม อิสอัค
และยาโคบ

โทษของความผิดบาปคือความตาย
พระเยโฮวาห์ตรัสว่าคนพวกนั้นต้องตาย
จงเอาดาบของเจ้าออกมาแล้วฆ่าผู้ที่ทำรูป
เคารพเป็นสิ่งช่วยการนมัสการเสีย

ผู้ไหว้รูปเคารพ 3,000 คน ถูกฆ่าในวันนั้น

กลัวๆ...

ไม่นะ...

เมตตาเราเถิด

อพยพ 32:26-28

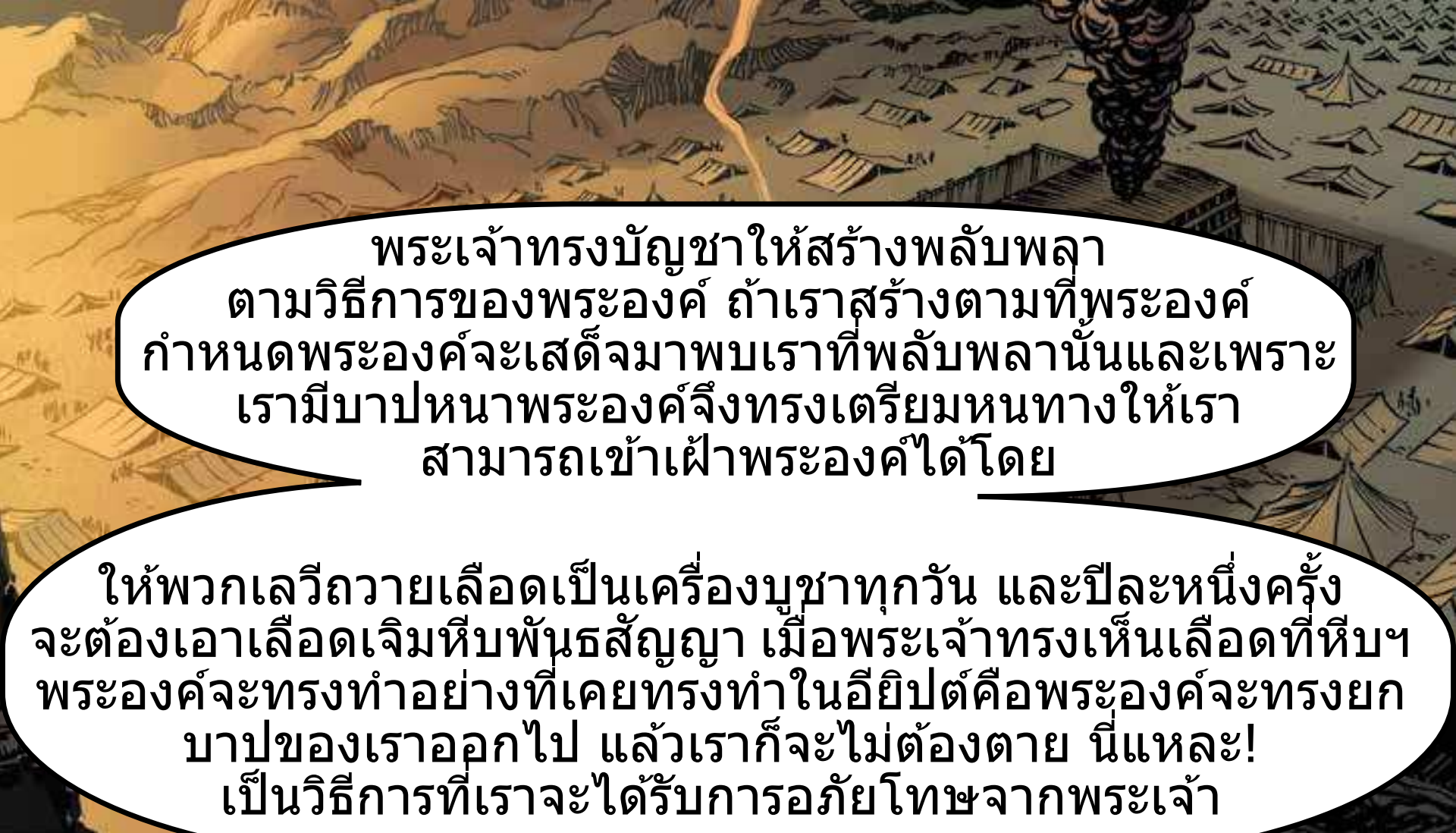

โมเสสกลับขึ้นไปบนภูเขา

และพระเจ้าทรงจารึกพระบัญญัติสิบประการบนแผ่นศิลาสองแผ่นให้อีกครั้งหนึ่ง เมื่อโมเสสกลับลงมาท่านเอาพระบัญญัติให้ผู้คนทั้งหลายดู พวกเขา ก็สัญญาว่าจะเชื่อฟังและทำตาม

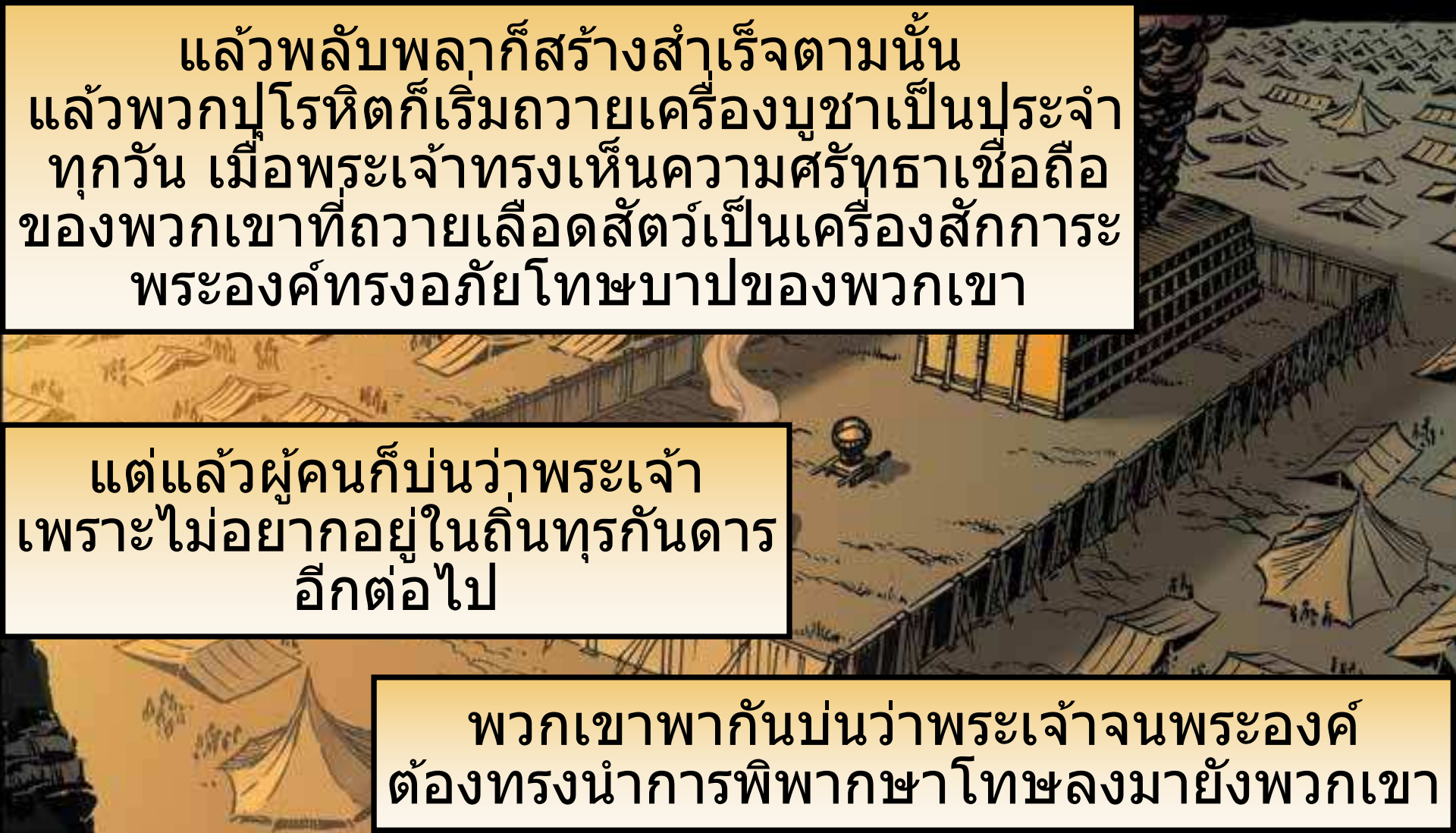

พระเจ้าตรัสว่าพวกเจ้าเป็นคนจิตใจแข็งกระด้าง และเป็นพวกกบฏ เมื่อเจ้าทำบาปพระเจ้าตรัสว่าพระองค์ จะสังหารเจ้าหมดทุกคน แต่เราได้อธิษฐานอ่อนวอนแทนพวกเจ้า พระองค์จึงไม่ทรงถือโทษเจ้า พระเยโฮวาห์ทรงพระเมตตาและ ทรงโปรดยกโทษให้เสมอจริงๆ

พระเจ้าทรงบัญชาให้สร้างพลับพลา
ตามวิธีการของพระองค์ ถ้าเราสร้างตามที่พระองค์
กำหนดพระองค์จะเสด็จมาพบเราที่พลับพลานั้นและเพราะ
เรามีบาปหนาพระองค์จึงทรงเตรียมหนทางให้เรา
สามารถเข้าเฝ้าพระองค์ได้โดย

ให้พวกเลวีถวายเลือดเป็นเครื่องบูชาทุกวัน และปีละหนึ่งครั้ง
จะต้องเอาเลือดเจิมหีบพันธสัญญา เมื่อพระเจ้าทรงเห็นเลือดที่หีบฯ
พระองค์จะทรงทำอย่างที่เคยทรงทำในอียิปต์คือพระองค์จะทรงยก
บาปของเราออกไป แล้วเราก็จะไม่ต้องตาย นี่แหละ!
เป็นวิธีการที่เราจะได้รับการอภัยโทษจากพระเจ้า

แล้วพลับพลาที่สร้างสำเร็จตามนั้น
แล้วพวกปุโรหิตก็เริ่มถวายเครื่องบูชาเป็นประจำ
ทุกวัน เมื่อพระเจ้าทรงเห็นความศรัทธาเชื่อถือ
ของพวกเขาที่ถวายเลือดสัตว์เป็นเครื่องสักการะ
พระองค์ทรงอภัยโทษบาปของพวกเขา

แต่แล้วผู้คนก็บ่นว่าพระเจ้า
เพราะไม่ยอมอาศัยอยู่ในถิ่นทุรกันดาร
อีกต่อไป

พวกเขาพากันบ่นว่าพระเจ้าจนพระองค์
ต้องทรงนำการพิพากษาโทษลงมายังพวกเขา

A dramatic illustration of a camp at night. Two large, dark snakes with glowing eyes are coiled around the camp. One snake is on the left, its head raised. The other is on the right, its head lowered. In the center, a tent is lit from within, and several people in dark, simple clothing are gathered around it. The background is a dark, starry night sky with some faint, wispy clouds. The overall mood is mysterious and ominous.

**ตายแล้ว
งูเต็มไปหมดเลย**

พระเจ้าทรงบันดาลให้งูพิษมากมายเข้ามาในค่าย
พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยเมตตาคุณก็จริง แต่พระองค์
ไม่ทรงยินยอมให้บาปดำรงอยู่ถาวร

อพยพ 34:28-32, 39:32; กัณดารวิถี 21:5-6

ในเวลาอันรวดเร็ว
ทั้งค่ายก็เต็มไปด้วยงูพิษ

**พระเจ้าช่วย
พวกเราด้วย**

แม้แต่ในตอนกลางคืนงูก็
เข้าหาพวกเขาดังในที่พัก

ฟ้า

ช่วยข้าด้วย ข้าถูกกัก

ไม่นะ...

ไม่นะ โยอาบ

แม่...

แม่แต่ลูกเล็กก็ต้องรับผล
บาปต่างๆ ที่พ่อแม่ก่อขึ้น

กัณดารวิถี 21:6

มีเสียงร้องแสดงความเจ็บปวดไปทั่วค่าย
ไม่แพ้เสียงคร่ำครวญของการสูญเสีย
ค่าของบาปที่ต้องชดเชยนั้น น่ากลัวจริงๆ

เป็นอย่างไรไปหมดทั้งค่าย
และเลวร้ายมากขึ้นทุกนาที
ผู้คนล้มตายไปมากมายแล้ว

เราต้องไปหาโมเสส
เพราะนี่เป็นฤทธิเดชพระเจ้าแน่ๆ
พระองค์ทรงพระพิโรธต่อผู้ที่
กระทำบาป

คำ

ขอท่านไปทูลพระเจ้าว่า
โทษครั้งนี้สมควรแล้วแต่เราขอ
พระองค์ทรงโปรดเมตตาเรา

เมื่อไหร่ที่ผู้คนทั้งหลาย
จะเรียนรู้ว่าพระเจ้าทรงเข้มงวด
เรื่องบาปพวกเขาต้องเชื่อฟังพระ
บัญญัติ และต้องดำรงตน
เป็นชนชาติบริสุทธิ์

โอ พระเจ้า
ขอทรงโปรดเมตตา
ต่อพลไพร่ของพระองค์
โปรดยกโทษบา
ปผิดของพวกเขา

ไปสั้ไปทำงูทองสัมฤทธิ์
ตัวหนึ่งให้เหมือนพวกที่มากัด
ผู้คนแล้วติดไว้ที่เสา บอกพวกเขาว่า
แคะมองดูงูทองสัมฤทธิ์ตัวนั้นพวก
เขาก็จะหายทันที

กัณดารวิถี 21:7-8

พระเจ้าทรงจัดหาหนทาง
ให้เราแล้ว
แค่มองดูงูทองสัมฤทธิ์ตัวนั้น
พวกเจ้าก็จะได้รับการรักษา

เขากำลังจะ
ตายแล้ว

ไม่หรอก
พระเจ้าทรงเตรียมหนทางรอด
ไว้ให้แล้ว แค่ลืมตามองดู
จงมองดูแล้วเจ้าจะรอด

อัศจรรย์จริงๆ

ต้องไปบอกต่อ

มันช่วยชีวิตข้าได้
ข้าจะไปบอกต่อ

ดูแล้วรอด

กัณฑ์ดารวิถึ 21:9

เจ้าจะมาล้อเล่นให้พ่อหวัง
ลมๆ แล้งๆ ทำไมกัน

มีคนดูแล้วหายดีเหมือน
เดิมเลยนะพ่อ

ไม่เห็นรีว่าพ่อกำลัง
จะตาย ทำไมเจ้ายังพูดจา
เหลวไหลกวนใจพ่อ

พ่อตายแล้ว

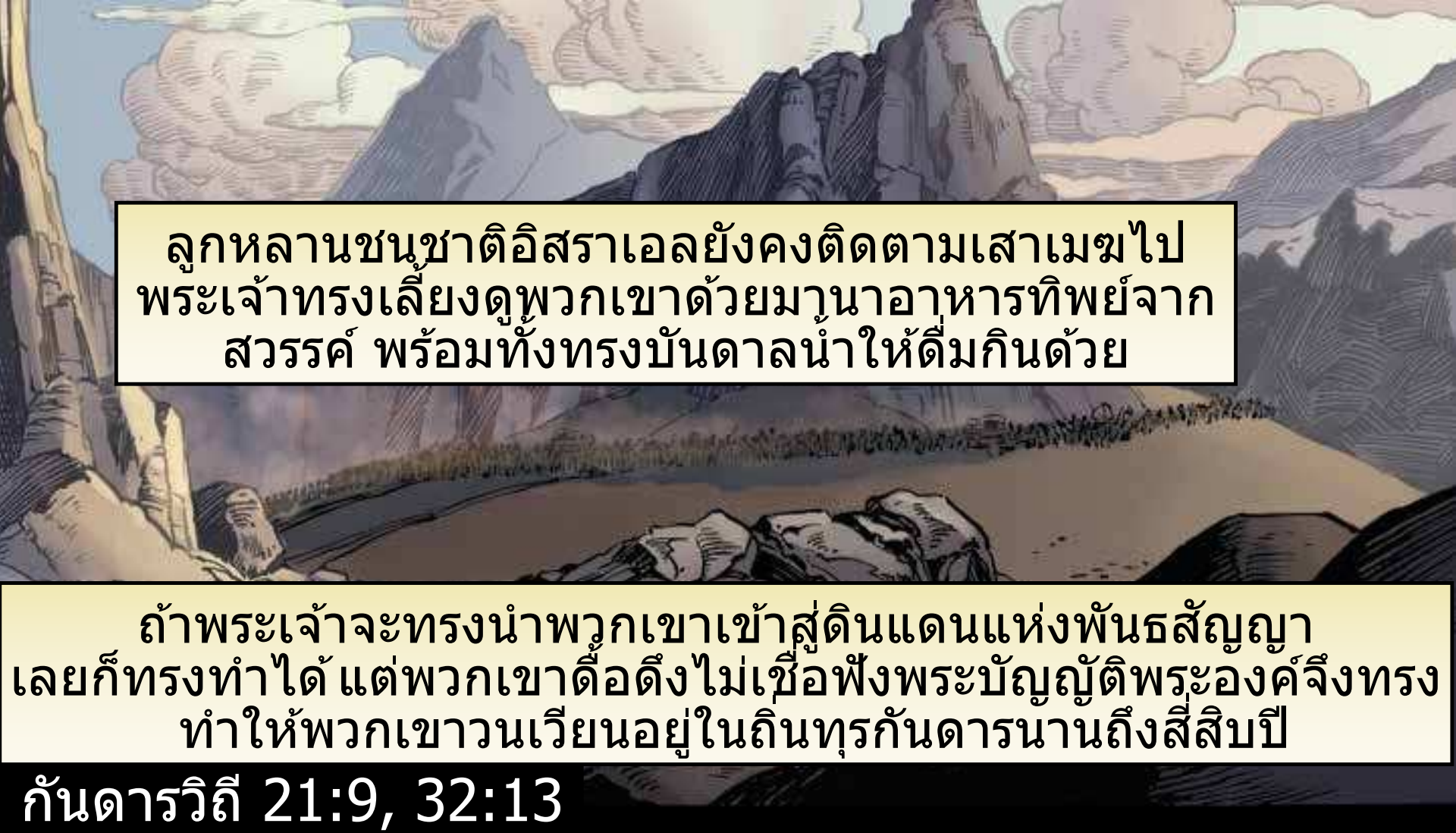
ข้าเสียใจที่พ่อ
ไม่เชื่อ

พ่อดีจ้ะรันเกินไป

อีกครั้งหนึ่งที่ผู้คนได้ประจักษ์ถึงฤทธิ์เดชของพระเจ้า แล้วพวกเขาก็เคลื่อนขบวนเดินทางไปที่ไกลจากงูพิษ เหตุการณ์กลับเข้าสู่ภาวะปกติ

แต่ผู้คนยังคงทำตามใจตัวเองเหมือนเคย พวกเขา มักจะประพฤติผิดพระบัญญัติ

ลูกหลานชนชาติอิสราเอลยังคงติดตามเสาะเมฆไป
พระเจ้าทรงเลี้ยงดูพวกเขาด้วยมานาอาหารทิพย์จาก
สวรรค์ พร้อมทั้งทรงบันดาลน้ำให้ดื่มกินด้วย

ถ้าพระเจ้าจะทรงนำพวกเขาเข้าสู่ดินแดนแห่งพันธสัญญา
เลยก็ทรงทำได้ แต่พวกเขาดีใจไม่ถึงเชื่อฟังพระบัญญัติพระองค์จึงทรง
ทำให้พวกเขาวนเวียนอยู่ในถิ่นทุรกันดารนานถึงสี่สิบปี

กัณฑ์การวิถึ 21:9, 32:13

โมเสส นี่เจ้าคิดว่าเจ้าคนเดียวเท่านั้นที่ใกล้ชิดพระเจ้า
พวกเราเองก็อยู่ในศีลในธรรมเหมือนกัน
ความจริงผู้คนทั้งชุมชนนี้ก็บริสุทธิ์ไม่มีใคร
ใครเป็นคนบาปเหลืออยู่อีกแล้ว

จริงด้วย
เป็นความผิดของโมเสสทั้งนั้น
เขาเข้มงวดเกินไป

พระเจ้าก็ทรงสถิตท่ามกลางเราเราไม่ต้องการให้
เจ้าหรืออาโรนมาสั่งเราว่าต้องทำอะไรโน้นอย่าง
นี้ตั้งตัวเป็นผู้พิพากษาเหนือ เรา เราก็คำกันเองได้ดีเท่าๆ
กับท่านเหมือนกัน

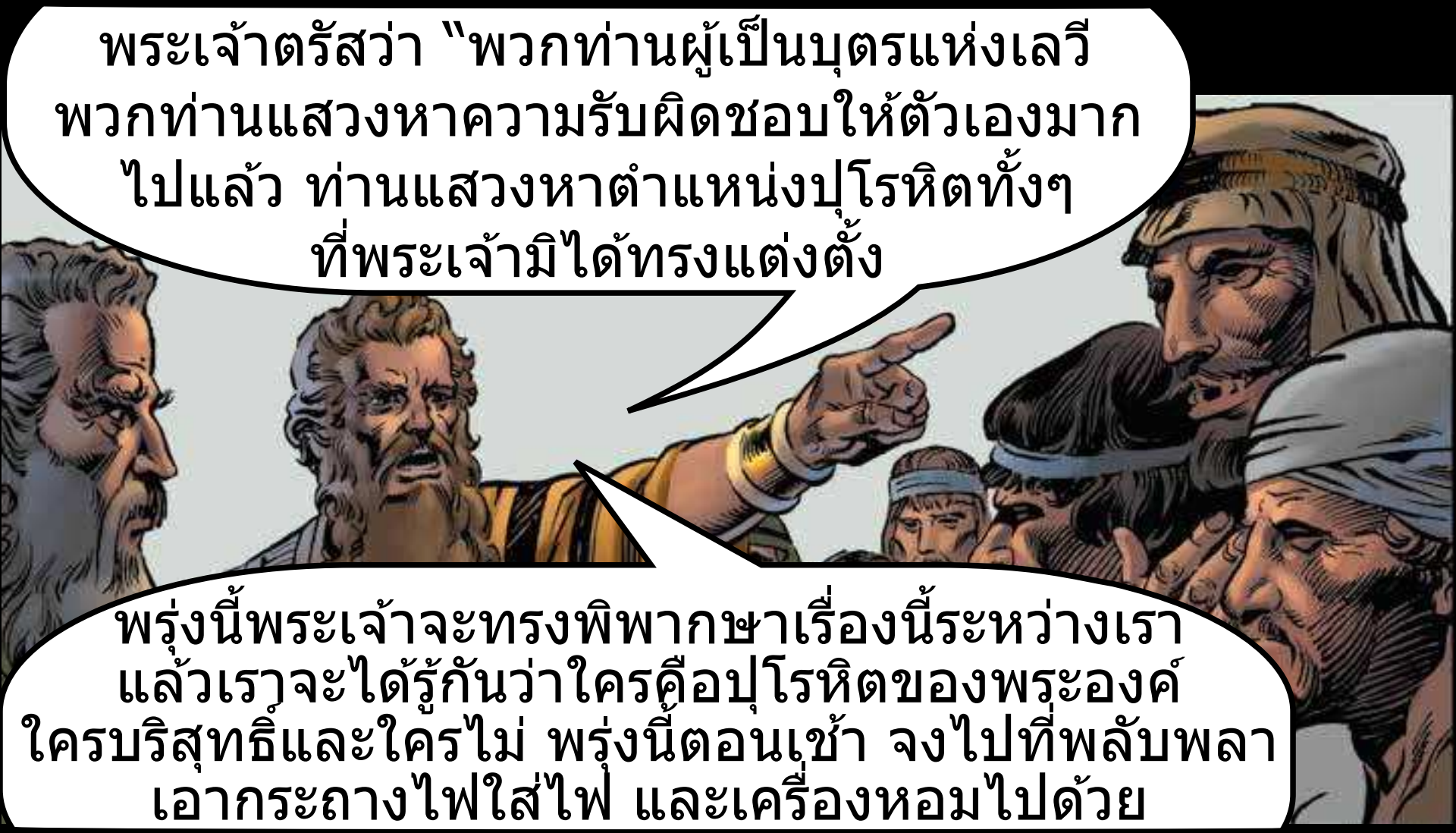

ใช่สิ...เราเื่อมระอากับการ
ตระเวนไปในถิ่นทุรกันดารให้พระเจ้า
เช่นฆ่าเราเพราะเรื่องหยุมๆ หยิมๆ
พวกนั้นเต็มที

โมเสสจึงไปเฝ้าพระเจ้าทูล
ปรึกษาว่าจะทำอย่างไรดี

กัณดารวิถี 16:2-6

พระเจ้าตรัสว่า "พวกท่านผู้เป็นบุตรแห่งเลวี
พวกท่านแสวงหาความรับผิดชอบให้ตัวเองมาก
ไปแล้ว ท่านแสวงหาตำแหน่งปุโรหิตทั้งๆ
ที่พระเจ้ามิได้ทรงแต่งตั้ง

พรุ่งนี้พระเจ้าจะทรงพิพากษาเรื่องนี้ระหว่างเรา
แล้วเราจะรู้กันว่าใครคือปุโรหิตของพระองค์
ใครบริสุทธิ์และใครไม่ พรุ่งนี้ตอนเช้า จงไปที่พลับพลา
เอากระทางไฟใส่ไฟ และเครื่องหอมไปด้วย

วันรุ่งขึ้น

ใครที่อ้างว่าตัวเองเป็นคนบริสุทธิ์
สมควรเป็นปุโรหิตปกครองผู้คน
จงรวมตัวกันเข้ามาใกล้ๆ สิ

พระเจ้าจะทรงให้เจ้าเข้าเฝ้าแล้วจะ
ทรงชี้ว่าใครเป็นคนบริสุทธิ์
ในวันนี้เราจะได้ชมฤทธิเดช
และสง่าราศีของพระเจ้าร่วมกัน

จงแยกตัวออกจากพวกคนชั่วเสีย
เพราะเราจะประหารพวกเขาใน
พริบตาเดียว

จงออกไปให้ห่างเต็นท์ของ
พวกเขา อย่าเข้าไปใกล้ มิฉะนั้น
เจ้าจะต้องตายเสียด้วย

กัณฑ์ดารวิถึ 16:19-24

เราจะมาดูกันว่าถ้าคนพวกนี้ตายอย่างคนธรรมดา ก็
หมายความว่าเราเองเป็นผู้เผยแพร่พระวจนะเท็จ
พระเจ้าไม่ได้ทรงใช้ให้เราพูด

แต่ถ้าวันนี้เจ้าเห็นอะไรใหม่
เกิดขึ้น เห็นแผ่นดินอัปาทกกลืนพวก
เขารวมทั้งข้าวของทั้งหมด ลงไปสู่แดน
นรก เจ้าก็จงรู้ว่าพวกเขาเป็นคนบาป
ผู้สับประมาทพระเจ้าและเข้าเป็นผู้เผยแพร่
พระวจนะของพระองค์

เปรี้ยง...

...ครืน...

ช่วยข้าด้วย

โถ้ย...

ไม่

กัณฑ์ 16:28-33

ทุกคนที่อยากได้ตำแหน่งปุโรหิตก็ถูกแผ่นดิน
สูบลงไปสู่บึงไฟนรกที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ให้
พญามารกับพวกทูตสวรรค์ที่หลงผิด

เก็บกระถางไฟทอง
สัมฤทธิ์เอาไปตีเป็น
แผ่นคลุมแท่นบูชา

ไว้เป็นสิ่งที่เตือนใจพวกเจ้าถึง
ผลของการไม่ใส่ใจทำตามพระบัญญัติ
และทะยานอยากเป็นปุโรหิตทั้งๆ
ที่ไม่สมควร

วันนั้นเป็นวันที่ลูกหลานอิสราเอลต้องจดจำไปอีกนาน
พระเจ้าสำแดงชัดเจนว่าโมเสสเป็นผู้เผยพระวจนะที่
พระองค์ทรงใช้มา และคนที่จะเป็นปุโรหิตได้นั้น
ต้องเป็นผู้ที่พระองค์ทรงแต่งตั้งเท่านั้น

พระสิริของพระเจ้าปกอยู่เหนือพลับพลาเสมอ
และผู้คนก็เต็มใจติดตามโมเสส
เดินทางกลับเข้าไปในถิ่นทุรกันดารต่อไปอีกสี่สิบปี

พระสิริของพระเจ้าอยู่กับเรา
ทรงให้เรา มีอาหารกิน
จากสวรรค์ทุกวัน

พระเจ้ายังคงประทานอาหารจากสวรรค์และน้ำจากศิลา เพื่อติมกิน ทรงปกป้องพวกเขาด้วยเสาเมฆในเวลากลางวัน และเสาไฟในเวลากลางคืน พวกเขาพากันตั้งถิ่นฐาน และเรียนรู้ที่จะประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์

บรรดาปุโรหิตเข้าเผ่าถวาย
เครื่องบูชาในพลับพลา
เป็นประจำทุกวัน
ตามที่โมเสสสั่งไว้

หลังจากเดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดารสี่สิบปี
ขณะที่ทุกคนกำลังเตรียมตัวเข้าสู่ดินแดนที่พระเจ้าทรง
สัญญาไว้ นั่นเองพระเจ้าทรงเรียกโมเสสไปเฝ้าพระองค์
บนภูเขา ณ ที่นั้น หลังจากเข้าเฝ้าพระเจ้าครั้งสุดท้าย
โมเสสก็สิ้นชีวิตอย่างสงบ

ประมาณ 1451 ปีก่อนคริสตศักราช - พระราชบัญญัติ 34:4-5

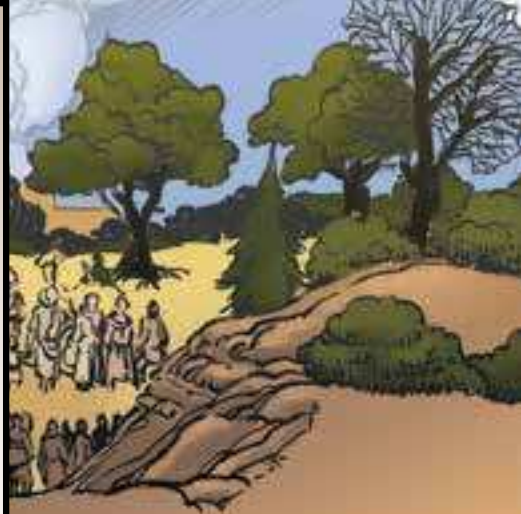

วิญญาณของท่าน
ได้รับการนำขึ้นไปเฝ้าต่อพระพักต์พระเจ้าทันที
ท่านสถิตอยู่ที่นั่นจนถึงวาระสุดท้ายของโลก
ซึ่งเป็นวาระที่ท่านจะได้อยู่ร่วมกับผู้คนของท่านอีกครั้ง
หนึ่งในดินแดนที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับอับราฮัม

เวลาผ่านไปเกือบ 500 ปี นับตั้งแต่พระเยโฮวาห์เจ้า
ทรงเรียกอับราฮัมให้จากผู้คนของท่านเดินทางไปยัง
ดินแดนที่พระเจ้าทรงสัญญาว่าจะมอบให้แก่เขา

พระสัญญาของพระเจ้าต่ออับราฮัม
และนางซาราห์ที่ว่า อิสอัคลูกชายของ
เขาจะเป็นบรรพบุรุษของชนชาติที่ยิ่งใหญ่
ก็เป็นความจริง ลูกชายสิบสองคนของยาโคบ
ผู้ซึ่งภายหลังเปลี่ยนชื่อเป็นอิสราเอล
กลายเป็นต้นกำเนิดของชนสิบสองเผ่าและ
ทวีจำนวนผู้คนขึ้นมากมาย

พวกเขาผ่านชีวิตแห่งความเป็นทาส ได้เดินทาง
รอนแรมในถิ่นทุรกันดารร่วมกับโมเสส ได้รับพระบัญญัติ
จากพระเจ้า และในที่สุดเวลานี้ก็ได้เข้าสู่ดินแดนแห่งพระสัญญา
ตลอดระยะเวลาที่เดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดารนั้นเด็กหนุ่มคนหนึ่ง
ได้ยื่นหยัดเคียงข้างโมเสสเสมอมา เขาเฝ้าดูและเรียนรู้วิธีการนำ
ชนชาติอิสราเอลจากโมเสสตลอดเวลา

จากเด็กหนุ่มเขาเติบโตขึ้นและกลายเป็น
นักรบผู้เก่งกล้านามว่า โยชูวา

เมื่อโมเสสไปอยู่กับพระเจ้าแล้ว
พระเจ้าทรงเลือกโยชูวาให้นำผู้คนเข้าสู่ดิน
แดนที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้แก่อับราฮัม

ผู้คนยังระลึกถึงคำของผู้เผยพระวจนะที่ว่าพวกเขาจะ
ต้องเป็นคนต่างด้าวอยู่ในดินแดนของคนต่างชาติและหลัง
จากนั้นอีกสี่ร้อยปี พระเจ้าจะทรงนำพวกเขากลับบ้านเกิด
และพระเจ้าทรงรักษาพระสัญญานั้น

ในวันที่พวกเขาข้ามแม่น้ำจอร์แดน
มานาอาหารทิพย์ก็หยุดร่วงหล่นจากสวรรค์
พวกเขาได้รับประทานอาหารสดจากดินแดนนั้น

โอโฮ พี่จ่า
แผ่นดินที่พระเจ้าประทาน
ให้น่าอัศจรรย์จริงๆ

ใช่ ที่นี่ดีเหมาะที่จะ
เลี้ยงดูแล้วก็สั่งสอนลูกๆ
ให้เติบโตเป็นคนดีรัก
พระเจ้าและรักสันติ

พระราชบัญญัติ 34:9;
โยชูวา 5:12

<https://goodandevilbook.com/>